

**Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005**

(COM(2016) 134 final — 2016/0074 (COD))

(2016/C 389/09)

**Ordfører: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union besluttede henholdsvis den 7. og den 11. april 2016 under henvisning til artikel 43, stk. 2, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

*»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005«*

(COM(2016) 134 final — 2016/0074 (COD))

Det forberedende arbejde henvistes til Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som vedtog sin udtalelse den 30. juni 2016.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 518. plenarforsamling den 13.-14. juli 2016, mødet den 13. juli 2016, følgende udtalelse med 74 stemmer for og 1 hverken for eller imod:

## 1. Konklusioner

1.1. Udvalget er helt enig med Kommissionen hvad angår dens fokus på behovet for at ajourføre og forenkle det nuværende forvaltningssystem for tekniske foranstaltninger, som bør baseres på en langsigtet bevarelses- og ressourcforvaltningsstrategi.

1.2. Flere af de foreslåede nye tilpasninger og ændringer vil bidrage direkte til, at flåden kan tilpasses landingsforpligtelsen og princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Udvalget kan kun glæde sig over dem, da det drejer sig om reformer, som vil give større operationel fleksibilitet og fremme en større redskabsselektivitet.

1.3. Nogle af forslagene er dog blevet fremlagt uden at tage fiskeriaktiviteternes reelle vilkår fuldt ud i betragtning og uden at vurdere de økonomiske og sociale konsekvenser. Udvalget er ikke overbevist om, at disse forslag er et rimeligt kompromis mellem at beskytte fiskerisektorens interesser på kort og mellemlangt sigt og en bedre bevarelse af fiskeressourcerne. Derfor ønsker EØSU at give følgende aspekter særlig opmærksomhed:

1.3.1. Udvalget beder Kommissionen om at genoverveje de foreslåede ændringer af maskestørrelserne og om at anvende de referencestørrelser, der er blevet brugt af flåden til forskelligt fiskeri, uden ubegrundede eller unødige forøgelse eller mindskninger.

1.3.2. Udvalget understreger endnu en gang betydningen af, at forslaget ikke omfatter ændringer af de mindstemål, der er blevet anvendt på nogle arter, uden den nødvendige begrundelse.

1.3.3. Udvalget mener, at der bør indføres regler, som giver mulighed for innovation og værdiskabelse, når det gælder de uønskede fangster.

1.3.4. Udvalget opfordrer til en lempelse af lofterne for fartøjernes fiskerikapacitet målt i bruttotonnage, som medlemsstaterne er blevet pålagt af den fælles fiskeripolitik, for at tilpasse fartøjerne til landingsforpligtelsen og forbedre arbejdsbetingelserne om bord.

1.4. Udvalget anmoder Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om, at der påbegyndes en reel dialog med fiskerne og deres repræsentanter, inden der træffes nogen som helst beslutning om de fremsatte forslag. Overholdelsen af reglerne kræver fiskernes stiltiende samtykke og samarbejde. Der er større muligheder for, at reglerne bliver fulgt, hvis fiskerne deltager fuldt ud i debatten.

1.5. Udvalget anmoder om, at denne vilje til dialog med de berørte parter fastholdes gennem hele regionaliseringsprocessen.

## 2. Baggrund

2.1. De tekniske foranstaltninger udgør et stort konglomerat af regler, der fastlægger, hvordan, hvor og hvornår det er tilladt at fiske. På nuværende tidspunkt er der et stort antal forordninger, ændringer hertil, gennemførelsesbestemmelser og midlertidige tekniske foranstaltninger, der finder anvendelse såvel i EU-farvande som på EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande. I praksis er der over 30 forordninger med tekniske foranstaltninger, hvoraf de vigtigste er dem, der gælder i Atlanterhavet <sup>(1)</sup>, Middelhavet <sup>(2)</sup> og Østersøen <sup>(3)</sup>.

2.2. Førhen har der på forslag af Kommissionen været to fejlslagne forsøg på at revidere og opdatere denne komplekse retlige ramme for tekniske foranstaltninger.

2.3. Det er absolut nødvendigt at tilpasse EU's fiskerilovgivning og fiskeripolitikker til de nye ændringer, der er indført med den fælles fiskeripolitik, dvs. landingsforpligtelsen og gradvis opnåelse af målet om fiskeri på MSY-niveau for alle bestande senest inden udgangen af 2020. Indførelsen af disse mål udgør en stor udfordring for EU's fiskerierhverv.

2.4. Det skal også understreges, at de fiskeripolitiske beslutninger indtil for nyligt blev truffet udelukkende af Rådet. Dette har medført, at de tekniske foranstaltninger på detaljeret vis blev vedtaget som EU-forordninger i stedet for som regionalt udarbejdede regler, der tog højde for hvert havområde og fiskeri. På denne måde har den minutøse mikroforvaltningsstrategi sammen med EU-institutionernes intention om at indarbejde alle tekniske detaljer i form af ændringer medført et komplekst retssystem med begrænsede manøvrer muligheder, som industrien har svært ved at forstå og opfylde.

2.5. Kommissionen foreslår en ny rammeforordning <sup>(4)</sup>, der indeholder generelle bestemmelser og fælles regler samt basisnormer (for hver region), som skal anvendes, indtil der udarbejdes regionsspecifikke foranstaltninger, som omsættes til EU-lovgivning.

## 3. Resumé af Kommissionens forslag

3.1. Med det fremlagte forslag håber Kommissionen på en fleksibel og regionaliseret måde at bidrage til at nå den fælles fiskeripolitik's vigtigste mål. Særligt fremhæves behovet for at reducere fangsten af ungfiske- og gydestimer, tilskynde til en forbedring af redskabernes selektionsegenskaber, undgå fangst af beskyttede arter, reducere udsmid og minimere indvirkningen på miljøet.

3.2. For at nå disse mål har Kommissionen fremlagt en tekst, hvis formål er at forenkle det nuværende forvaltningssystem for tekniske foranstaltninger baseret på en langsigtet bevarelses- og ressourcforvaltningsstrategi. I forslaget til forordning lægger Kommissionen særlig vægt på spørgsmålet om udsmid, regionalisering, øget inddragelse af interessenterne og mere ansvar til fiskerierne.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (og Sortehavet fra 2012) (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 9).

<sup>(3)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 af 21. december 2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger (EUT L 349 af 31.12.2005, s. 1).

<sup>(4)</sup> COM(2016) 134 final.

3.3. De vigtigste nye foranstaltninger og ændringer, der indføres, er følgende:

- Konsolidering og ajourføring af mål, målsætninger, tærskler for bifangster af følsomme arter, principper for god forvaltningspraksis og definitioner, der tidligere var fastlagt i forskellige retsakter.
- Fastlæggelse af fælles regler eller tekniske foranstaltninger, der kan anvendes i alle havområder og betragtes som permanente. Disse foranstaltninger omfatter forbudte fiskeredskaber og praksisser, generelle restriktioner for anvendelsen af trukne redskaber og faststående garn samt betingelserne for deres anvendelse, beskyttelse af følsomme arter og levesteder, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser og fælles foranstaltninger med henblik på at reducere udsmid.
- Regionalisering gennem fastsættelse af basisforanstaltninger, først og fremmest i bilagene til forslaget, som skal finde anvendelse, hvis der ikke er vedtaget foranstaltninger på regionalt plan. Desuden fastlægges beføjelserne til fastsættelse på regionalt plan af tekniske foranstaltninger gennem vedtagelse af flerårige planer, midlertidige udsmidsplaner og bevarelsesforanstaltninger. Ligeledes indføres der en beskyttelsesklause, som giver mulighed for omgående handling for at beskytte marine arter.

## 4. Generelle bemærkninger

### 4.1. Indledende bemærkninger

4.1.1. De nuværende regler for forvaltningen af de tekniske foranstaltninger er den mest forældede retlige ramme, som findes i dag. Derfor mener EØSU, at det er yderst vigtigt, at denne nye forenklede forordning vedtages hurtigt for at give sektoren mulighed for på praktisk og bæredygtig vis at tilpasse sig til de aktuelle udfordringer.

4.1.2. Udvalget mener, at de tekniske foranstaltninger bør vedtages, efter at de berørte parter er blevet hørt direkte og på tilfredsstillende vis. De skal være mere fleksible, i højere grad tilgodese specifikke behov og vedtages ved en hurtig og effektiv beslutningsproces, som gør det muligt at tilpasse dem til nye ændringer.

4.1.3. Reformen af den fælles fiskeripolitik har skabt en innovativ fiskeriforvaltningsstrategi, som er baseret på overgang til en resultatorienteret tilgang og indførelse af regionalisering. Udvalget tilslutter sig denne nye strategi fuldt ud.

### 4.2. Bevarelse

4.2.1. Udvalget deler fuldt ud Kommissionens strategi, som går ud på at ophæve eller forenkle foranstaltningerne vedrørende områdelukninger eller områder med restriktioner til beskyttelse af ungfisk (omkring halvdelen), som takket være sektorens bestræbelser, genopretningen af bestandene eller miljøændringer ikke længere er hensigtsmæssige eller forældede.

4.2.2. Udvalget støtter ligeledes, at alle bestræbelser fokuseres på at forbedre de tekniske foranstaltninger for på denne måde at forbedre fiskebankernes tilstand og lette bevarelsen af dem. Dette skal ske på grundlag af rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og under hensyntagen til de kommentarer, som medlemsstaterne, fiskerisektoren og de øvrige berørte parter fremsætter.

### 4.3. Sociale og økonomiske virkninger

4.3.1. Det er indlysende, at mange af de foreslåede regler vil kræve betydelige ændringer af fangstmetoder og -redskaber, hvilket vil få reelle konsekvenser på det økonomiske og sociale plan. Kommissionen erkender, at den fælles fiskeripolitik nye udfordringer på kort sigt vil få betydelige konsekvenser for fiskerisektoren, selvom den på langt sigt vil nyde godt heraf. Kommissionen har dog til dags dato ikke gjort noget forsøg på at beregne de sociale og økonomiske omkostninger, som gennemførelsen af forslaget på kort sigt vil medføre. Udvalget mener, at det i mangel af denne information ikke er muligt at afgøre, om forslaget er et rimeligt kompromis mellem beskyttelsen af fiskerisektorens interesser på kort og mellemlangt sigt og en bedre bevarelse af fiskeressourcerne.

4.3.2. For at afhjælpe de negative følger på kort sigt (f.eks. lavere fangster af målarter og nye udgifter til køb af udstyr) for såvel rederne som fiskerne, er det efter udvalgets mening på sin plads, at fangstsektoren modtager støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

4.3.3. EØSU vurderer, at forslaget ikke indeholder nogen evaluering af indvirkningen på sikkerheden til søs. De nye fiskeriforanstaltninger medfører potentielle farer for besætningens sikkerhed (f.eks. flere arbejdstimer til forarbejdning af bifangster) og for fartøjets sikkerhed (f.eks. fartøjets stabilitet grundet flere bifangster), som bør analyseres og tages med i betragtning.

#### 4.4. *Gennemførelse og overholdelse*

4.4.1. Den nye grundforordning om den fælles fiskeripolitik<sup>(5)</sup> indeholder forskellige tekniske og bevarelsesmæssige foranstaltninger for at opnå de ovenfor nævnte målsætninger. Det vigtigste tiltag for at nå dette mål er de flerårige planer, som fastlægger rammen for bæredygtig udnyttelse af bestandene og de berørte marine økosystemer. Disse planer bør navnlig omfatte passende tekniske foranstaltninger (artikel 10, stk. 1, litra f)).

4.4.2. Kommissionen mener, at forslaget er nødvendigt for at garantere retssikkerheden, så længe de flerårige forvaltningsplaner endnu ikke er vedtaget. Det er en overgangsløsning for at tilpasse det nuværende retssystem til den fælles fiskeripolitik nye krav med hensyn til de tekniske foranstaltninger. EØSU vurderer, at denne overgang er nødvendig.

4.4.3. Udvalget anfører, at Kommissionen med henblik på en passende udvikling og gennemførelse af regionaliseringen bør foreslå flerårige planer og udsnidsplaner på grundlag af de fælles anbefalinger, som medlemsstaterne fremlægger, for ikke at falde tilbage til mikroforvaltning. Kommissionen bør begrænse sin rolle til at kontrollere og koordinere de nationale forslags forenelighed med henblik på at garantere, at den fælles fiskeripolitiks mål nås. På denne måde sikres en hurtig vedtagelse af disse tilpasningsforanstaltninger til de nye fiskerivilkår med anlæggelse af en »bottom-up«-tilgang, der vil blive bedre modtaget af industrien.

#### 4.5. *Regionalisering og beslutningsprocessen*

4.5.1. Udvalget er enige i, at det er absolut nødvendigt at bevare nogle fælles grundlæggende foranstaltninger, som gælder for alle fiskerier og regioner, og som begrænses til fastlæggelsen af fælles definitioner, principper og mål i overensstemmelse med den nye fælles fiskeripolitik for at undgå et juridisk tomrum.

4.5.2. Udvalget ønsker dog at fremhæve, at den nuværende fiskeriforvaltning kommer til at ændre sig drastisk, når først alle de på hinanden følgende lovforanstaltninger om landingsforpligtelsen træder i kraft. Der vil ikke længere være fokus på landingerne af fisk, men på fangsterne. På denne måde er det af den største vigtighed, at medlovgiverne ikke gentager fortidens fejl, men accepterer, at EU's præskriptive tekniske foranstaltninger besluttet på regionalt plan i tæt samarbejde med dem, der skal anvende og overholde reglerne til daglig.

4.5.3. EØSU mener desuden, at Kommissionen bør fremme et tillidsfuldt miljø, som giver fiskerne frihed til at vælge de bedst egnede redskaber for at øge selektiviteten og reducere bifangsterne. Man må ikke glemme, at fiskerne vil blive holdt fuldt ud ansvarlige for deres fangster og ikke for det, de lander. Derfor bør man give dem mulighed for at vælge de bedste selektive metoder.

4.5.4. Kommissionen har beklageligvis ikke på harmonisk vis fulgt denne tilgang, når det kommer til frit valg af optimal maskestørrelse, idet der er forskelle i teksten med hensyn til maskestørrelserne for små pelagiske og demersale arter. For pelagiske arter er maskestørrelsen blevet reduceret kraftigt, mens den er øget for demersale arter. Denne regulering bør ikke uden en god forklaring anvendes til at øge de mindstemaskestørrelser, som fiskerne bruger i dag. Der mindes om, at fiskerne stræber efter det højeste mulige økonomiske udbytte af salget af de arter, de fanger, og at de vil forsøge at undgå fangst af ikke-målarter og ungfisk, eftersom disse trækkes fra deres kvoter og kun kan sælges til fremstilling af fiskemel, fiskeolie eller lignende produkter, for hvilke førstesalgsprisen er meget lav.

4.5.5. Regionaliseringen medfører en større deltagelse fra de berørte parter side. At lovgive i tæt samarbejde med medlemsstaterne, rådgivende råd, aktører i fiskeindustrien, videnskabsfolk og andre berørte parter har mange fordele, hvoraf følgende skal fremhæves: tydeligere og enklere regler, som er tilpasset de særlige karakteristika ved hvert havområde og fiskeri; en høj grad af overholdelse fra fiskernes side; regler, der er nemmere at anvende for inspektørerne;

---

<sup>(5)</sup> Forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 7.

foranstaltningernes større troværdighed og legitimitet; bedre overensstemmelse med miljømålsætningerne og forbedring af selektiviteten i fiskeriet. Følgelig anbefaler udvalget, at de tekniske foranstaltninger om fiskeredskaberne udarbejdes og vedtages på lokalt og regionalt plan.

4.5.6. Et godt eksempel på de negative konsekvenser af ikke at følge ovennævnte strategi ses i flåden i Middelhavet, der har haft alvorlige vanskeligheder, som skyldes indførelsen af specifikke bindende regler<sup>(6)</sup> såsom reduktionen af trådtykkelsen. Denne tekniske foranstaltning har medført sikkerhedsproblemer for fartøjerne og gjort det sværere for dem at manøvrere; en betydelig stigning i antallet af ødelagte net grundet et svækket, mindre modstandsdygtigt net; fald i fangstprisen og en unødvendig forøgelse af udsmid på grund af de skader, som skyldes brugen af en så fin og skærende tråd.

#### 4.6. *Incitament til fiskerne: udfasning, reduktion og forebyggelse af utilsigtede fangster*

4.6.1. Udvalget mener, at fiskerierhvervets fulde deltagelse i beslutningsprocessen via dets erhvervs- og arbejdstagerorganisationer er et enormt incitament til at opnå den størst mulige overholdelse og en bedre forståelse af reglerne.

4.6.2. I forslaget betragning 21 fastlås det, at medlemsstaterne bør iværksætte foranstaltninger for at bistå fangstsektoren med at gennemføre landingsforpligtelsen. Disse foranstaltninger omfatter opbevaring og afsætning af utilsigtede fangster. Det er imidlertid kun støtte til investering i anlæggelse og tilpasning af landingssteder, der udtrykkeligt nævnes. Udvalget mener, at der også bør medtages investeringer i opbevaring og forarbejdning ombord samt i merværdien af utilsigtede fangster.

4.6.3. Fartøjernes tilpasning til forbuddet mod udsmid hæmmes også af de begrænsninger på tonnagen, som er pålagt af den fælles fiskeripolitik, eftersom forbuddet mod udsmid — uanset om fiskeredskaberne bliver mere selektive — vil resultere i en stigning i de utilsigtede fangster, som skal opbevares og/eller forarbejdes ombord. Med dette in mente foreslår udvalget at gøre systemet mere fleksibelt<sup>(7)</sup>. Derfor anbefales det, at der i et separat register eller en særlig del af registret over fiskefartøjernes bruttotonnage anføres renoveringer eller ændringer af fartøjet, som medfører en øget tonnage (på grund af indretning af ekstra opbevaringsrum eller udstyr til forarbejdning af utilsigtede fangster).

4.6.4. Endvidere mener udvalget ikke, at forøgelsen af tonnagen bør betragtes som en forøgelse af fangstkapaciteten. Derfor bør den fremgangsmåde, der er beskrevet i det forrige punkt, i tilfælde af renovering af fartøjet finde anvendelse på forøgelser af tonnagen, som skyldes foranstaltninger til forbedring af sikkerheden for besætningen, arbejdsforholdene og opholdsrum ombord, så længe denne forøgelse af tonnagen ikke medfører en forøgelse af fartøjets fangstkapacitet.

4.6.5. Fiskerierhvervet har gennem de sidste år kraftigt bestræbt sig på at udvikle højteknologiske fangstmetoder for at minimere udsmid og deres mulige indvirkning på miljøet. Faktisk har Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) ved flere lejligheder understreget, at man i de sidste fire år har opnået mere inden for forbedring af selektiviteten end i de foregående 20 år. Udvalget insisterer dog på, at det er nødvendigt at gøre en større indsats og investere mere i bundfiskeriet for at tilskynde til teknologiske fremskridt med hensyn til selektivitet.

4.6.6. Udvalget understreger, at det er vigtigt ikke at bruge denne forordning til at foretage ændringer af mindstemaskestørrelserne for nogle arter uden at have tilstrækkelig begrundelse herfor. På den ene side er der tilfælde, hvor maskestørrelsen øges, for eksempel til fiskeri af spidstandet blankesten i Middelhavet, samtidig med at denne mindstestørrelse udvides til områder, hvor den ikke gjaldt før (vestlige farvande). For havbars udvides den mindstestørrelse, der blev vedtaget i slutningen af 2015 for nogle farvande (nordvestlige farvande), til farvande, som førhen ikke var omfattet af denne bestemmelse (sydvestlige farvande).

<sup>(6)</sup> Forordning (EF) nr. 1967/2006.

<sup>(7)</sup> I overensstemmelse med forslaget til henstilling fra Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande V1 2015 04 18.

## 5. Særlige bemærkninger til artiklerne

### 5.1. Artikel 6

I betragtning af den forvirring, som mange tilstræbte definitioner giver anledning til i den berørte sektor, mener EØSU, at disse, når de beskriver udstyr eller dele heraf, bør henviser til et bilag med grafiske illustrationer for at lette forståelsen af det definerede, sådan som Kommissionen har gjort det i figur 2 i bilag 1 til Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005, der ophæves med denne nye forordning med tekniske foranstaltninger.

### 5.2. Artikel 13

Stykke 2 i denne artikel fastsætter afslutningsvis, at »Kommissionen [...] i forbindelse med vedtagelsen af sådanne ændringer navnlig [sætter] fokus på at afbøde de negative konsekvenser af, at fiskeriet flyttes til andre følsomme områder«, hvilket kan forstås i lyset af ønsket om at beskytte følsomme levesteder. Til dette formål er det nødvendigt med en kortlægning af de områder, der skal beskyttes, for at opnå større kendskab til havbunden, men ikke som sådan for at forbyde fiskerflådens aktivitet, som er meget afhængig af at finde nye fiskebanker med de arter, som den driver fiskeri efter, hvilket den tvinges til af den nye politik med landingsforpligtelse. Udvalget mener, at Kommissionen bør foretage en fuldstændig kortlægning af alle de sårbare havområder, for at man præcist kan vide, hvad der beskyttes og med hvilket formål. For at garantere fuld bæredygtighed er det desuden vigtigt ikke blot at afbøde miljøvirkningerne, men også de socioøkonomiske følger, som de mulige lukninger af fiskerizoner kan have.

### 5.3. Artikel 17

Udvalget er bekymret over indholdet af artikel 17, stk. 2, i forslaget, idet den europæiske flådes fangster består af en række arter, som ikke er underlagt ordningen med TAC og kvoter med kommerciel værdi, og som bidrager til, at virksomhederne kan opnå et rentabelt udbytte af deres fartøjers fangstrejser. Det anbefales i høj grad, at man tager hensyn til, at disse arter<sup>(8)</sup>, selv om de ikke er omfattet af TAC, er en del af flådens sædvanlige fangster og derfor er arter af interesse.

### 5.4. Artikel 37

Kommissionen nævner ikke investeringer i opbevaring om bord, forarbejdning og merværdi af uønskede fisk. Faktisk forbyder den oven i købet enhver mulighed for fysisk eller kemisk forarbejdning med henblik på fremstilling af fiskemel eller fiskeolie om bord. Der er få incitamenter for fiskerne til at beholde de uønskede fisk ombord, når salgsprisen for fisk, som ikke er bestemt til konsum, er omkring en eurocent per kilo. Af denne grund går udvalget ind for at fjerne artikel 54a, som foreslås indføjet via artikel 37.

## 6. Særlige bemærkninger til bilagene

### 6.1. Nordvestlige farvande (Bilag VI, del B)

6.1.1. EU bør fremme et tillidsfuldt miljø, som giver fiskerne frihed til at vælge de bedst egnede redskaber for at opnå større selektivitet og færre bifangster. Man må ikke glemme, at fiskerne vil blive holdt fuldt ud ansvarlige for deres fangster og ikke for det, de lander. Derfor bør man give dem mulighed for at vælge de bedste selektive metoder.

6.1.2. I bilaget ønsker Kommissionen at fastsætte, at trawlere skal gå over til at bruge trukne redskaber med en maskestørrelse i fangstposen på 120 mm, hvilket uden tvivl vil få denne flåde til at forsvinde, når det betænkes, at en maskestørrelse på 100 mm (anvendt i det biologisk følsomme område) i stedet for 80 mm resulterer i en nedgang i fangsterne på 35 %.

6.1.3. Udvalget kan ikke tilslutte sig, at man indfører nye områder, hvor der skal anvendes skadebegrænsende foranstaltninger for hvaler uden nogen som helst begrundelse, eller at der uden videre indføres foranstaltninger for at undgå utilsigtet fangst af havfugle, da dette kræver en større analyse og en videnskabelig begrundelse.

---

<sup>(8)</sup> Her tænkes for eksempel på knurhane (*Triglidae*), blæksprutter af *Loligo*-arten (*Loligo* spp), havål (*Conger conger*), sepiablæksprutte (*Sepia officinalis*), sanktpetersfisk (*Zeus faber*), skærising (*Glyptocephalus cynoglossus*), havbras (*Brama brama*), blæksprutte (*Illex* spp), sort sabelfisk (*Aphanopus carbo*) og endog stor kæmpekammusling (*Pecten maximus*).

## 6.2. *Sydvestlige farvande (Bilag VII, del B)*

6.2.1. Udvalget er ikke enig i forøgelsen af mindstemasketørrelsen i fangstposer til fiskeri efter alle demersale arter. At gå fra en masketørrelse på 70 mm til en på 100 mm er at opfordre fartøjerne til at fiske efter vand og fjerne deres eksistensgrundlag. Arbejdsmetoden, det lave udsnid i disse fiskerier og målarternes forskelligartethed gør det berettiget at holde masketørrelsen på 70 mm.

6.2.2. Med hensyn til de foranstaltninger, der skal reducere utilsigtede fangster af hvaler og havfugle i ICES-underområderne VIII og IXa, mener udvalget, at Kommissionen bør fremlægge de nødvendige videnskabelige begrundelser, før de vedtages, da disse foranstaltninger allerede er blevet afvist før, fordi der ikke eller i begrænset omfang findes hvaler eller havfugle i disse farvande.

## 6.3. *Middelhavet (Bilag IX, del B)*

6.3.1. Hvad angår forbuddet mod at bruge net med en trådykkelse på over 3 mm mener udvalget, at denne tykkelse i lyset af resultaterne af den videnskabelige undersøgelse udført af Det Spanske Oceanografiske Institut (Instituto Español de Oceanografía) bør ændres til 5 mm, da opretholdelsen af denne tykkelse ikke er berettiget ud fra et bevaringsmæssigt synspunkt og kun vil give økonomiske tab ved, at nettene hyppigere går i stykker.

6.3.2. Hvad angår forbuddet mod at medbringe mere end 250 tejner eller kurve pr. fartøj til at fange dybhavskrebsdyr (herunder Plesionika spp.) mener udvalget, at det antal tejner, der er tilladt i dag, dvs. 1 500 tejner, bør kunne opretholdes for denne rejeart. De foreliggende videnskabelige undersøgelser viser, at det nuværende fangstniveau resulterer i en biomasse, som overstiger MSY-niveauet, hvilket er udtryk for, at fiskeriet på de nuværende betingelser er bæredygtigt og foregår ansvarligt.

Bruxelles, den 13. juli 2016.

Georges DASSIS  
Formand  
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

---